

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 29T/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121010337
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rudolf Bott
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2121010337.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v konaní pred samosudcom JUDr. Rudolfom Bottom, v trestnej veci obžalovaného: U. U., nar. XX.XX.XXXX v Z., prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní v Trnave, dňa 29. júna 2022 takto,

rozhodol:

Obžalovaný

U. U. nar. XX.XX.XXXX v Z.,
trvale bytom B.
adresa na doručovanie písomností: H. F. XXXX/X, XXX XX Z.

sa uznáva za vinného, že

v období od mesiaca apríl 2019 až doposiaľ v Hrnčiarovciach nad Parnou ani inde na území Slovenskej republiky úmyselne riadne a včas neplatil výživné na svoje nezaopatrené dcéry M. U., nar. XX.XX.XXXX, študentku Pedagogickej fakulty Masarykovej univerzity v V. a V. U., nar. XX.XX.XXXX, študentku Materiálovotechnologickej fakulty Slovenskej technickej univerzity so sídlom v Trnave, obe trvale bytom B. nad P., B. č. XX, i keď mu vyživovacia povinnosť vyplývala priamo zo Zákona o rodine a výška vyživovacej povinnosti mu bola určená aj rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 26.03.2009, sp. zn. 8C/207/2008, právoplatným dňa 03.04.2009 a to tak, že je povinný mesačne prispievať na výživu dcéry M. U. sumou 99,85 Eur a na výživu dcéry V. U. sumou 116,19 Eur, vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred k rukám ich matky L. U., trvale bytom B. nad P., B. č. XX, a hoci si bol obvinený vedomý tejto vyživovacej povinnosti voči svojim nezaopatreným dcéram M. a V. U. a za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona už bol aj odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 06.09.2018, sp. zn. 9T/78/2017, právoplatným dňa 06.09.2018, nejavil vážny záujem nájsť a udržať si stále zamestnanie a zabezpečiť si pravidelný zdroj príjmov, z ktorého by mohol výživné uhrádzať, viackrát stratil zamestnanie vlastným zavinením a aj z evidencie uchádzačov o zamestnanie bol dňa 23.06.2019 vyradený pre nespoluprácu, pričom na výživu svojich nezaopatrených dcér, ktoré sa sústavným štúdiom na vysokej škole pripravujú na budúce povolanie neprispel žiadnou čiastkou, čím mu za obdobie od mesiaca apríl 2019 do mesiaca jún 2022 (vrátane) vznikol dlh na výživnom vo výške 6.691,03 Eur.

teda

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa
odsudzuje

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podala dňa 19.02.2021 obžalobu na obvineného U. U., nar. XX.XX.XXXX v Z., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, ktorý mal byť obvineným spáchaný na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Súd nariadil a vykonal hlavné pojednávanie dňa 29.06.2022.

Po prednese obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry Trnava a zaujatí stanoviska k obžalobe zo strany obžalovaného, obžalovaný bol poučený o tom, že môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a), písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku, a zároveň bol poučený o ďalšom postupe a následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 4 až 8 Trestného poriadku. Obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom na všetky položené otázky v zmysle tohto zákonného ustanovenia obžalovaný odpovedal „áno“. Prokurátor vo vzťahu k obžalovanému navrhol súdu jeho vyhlásenie prijať.

Súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku uznesením vyhlásenie obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe prijal, keď skutok právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v prednesenej obžalobe, teda ako pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, pretože boli naplnené všetky štyri zákonné formálne znaky týchto trestných činov - subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívne stránka, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného s tým, že súd vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd po prijatí vyhlásenia vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v rozsahu: oboznámenie sa s aktualizovaným odpisom z registra trestov na obžalovaného, lustrácia ZVJS na obžalovaného, lustráciou v databáze súdov SR na obžalovaného, lustráciou v databáze priestupkov CESDAP na obžalovaného, list poškodenej V. U. - výpočet dlžného výživného k mesiacu jún 2022, list poškodenej M. U. - výpočet dlžného výživného k mesiacu jún 2022, potvrdením o ukončení štúdia V. U. zo Žilinskej univerzity zo dňa 2.9.2020, potvrdením o štúdiu V. U. z STÚ zo dňa 9.5.2022, potvrdením o ukončení štúdia M. U. z Masarykovej univerzity Pedagogickej fakulty zo dňa 27.5.2022.

*** * * Výrok o treste * * ***

Z odpisu registra trestov vyplýva, že v ňom má obžalovaný 1 záznam a to rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/78/2017 zo dňa 06.09.2018, ktorým bol právoplatne odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, kde mu bol uložený trest odňatia slobody na 1 rok s podmieneným odkladom na 2 roky a zároveň mu bola uložená povinnosť zaplatiť zameškané výživné.

Z lustrácie centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že v ňom obžalovaný nemá žiadny záznam.

Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Pretože obžalovaný spáchal trestný čin a to pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v súlade § 34 ods. 4 Trestného zákona, a to podľa zákonného ustanovenia § 207 ods. 3 Trestného zákona.

Pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona je stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody od 1 (jeden) rok do 5 (päť) rokov.

Vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho pomery (ako aj na ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona); v prípade obžalovaného prichádzala do úvahy jedna poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval).

Súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa ustanovení Trestného zákona.

V prípade pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, súd považoval za preukázanú existenciu prevahy poľahčujúcich okolností v zmysle vyššie uvedeného, a teda v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona súd konštatoval prevahu poľahčujúcich okolností.

Súd skúmajúc pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, dospel súd k záveru, že je potrebné upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, a to z dôvodu prevažujúceho pomeru poľahčujúcich okolností. Pôvodná trestná sadzba od 12 (dvanásť) mesiacov do 60 (šesťdesiat) mesiacov sa mení v súlade s § 38 ods. 8 Trestného zákona na novú trestnú sadzbu 12 mesiacov až 44 mesiacov. Rozdiel medzi dolnou hranicou 12 mesiacov a hornou hranicou 60 mesiacov je 48 mesiacov z čoho predstavuje 1/3 - 16 mesiacov. Preto súd podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona upravil hornú hranicu tak, že od hornej hranici 60 mesiacov odpočítal 16 mesiacov, t. j. znížená horná hranica je určená vo výške 44 mesiacov.

Vzhľadom na skutočnosť, že sa obžalovaný U. uskutočnil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c), že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, spáchanie trestného činu úprimne oľutoval, so všetkými s tým spojenými následkami, teda neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznannej viny, obmedzenie opravného prostriedku a vykonanie dokazovania o treste bez garancie alebo predpokladu určitého (pre obžalovaného priaznivého) rozhodnutia o treste (oproti konaniu o schválení dohody o vine a treste), súd pristúpil k aplikácii § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam a ukladal trest odňatia slobody pod spodnú hranicu trestnej sadzby vo výmere 8 mesiacov, ktorý považuje za primeraný a zabezpečujúci účel trestu.

Súd považuje za potrebné uviesť, že obžalovaný už bol predchádzajúcim rozhodnutím právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody, kde následne prišlo k neosvedčeniu odsúdeného s skúšobnej dobe. V prejednávanej veci ku ktorému obžalovaný urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku čo de facto znamená priznanie vinny, prišlo k páchaniu trestného činu počas plynutia skúšobnej doby predchádzajúceho odsúdenia. Keďže v danom prípade prišlo zo strany obžalovaného o opätovné páchanie trestnej činnosti súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody uvedený vo výroku tohto rozsudku. Súd pri ukladaní nepodmienečného trestu mimoriadne znížil trest pod spodnú hranicu a uložil trest vo výmere 8 mesiacov, ktorý vzhľadom na osobu obžalovaného považuje za dostatočný na uskutočnenie jeho nápravy. Súd pri ukladaní trestu zvažoval aj možnosť uloženia alternatívnych trestov avšak tieto v danom prípade neprichádzali do úvahy a zároveň súd je toho názoru, že uložením alternatívneho trestu oproti nepodmienečnému trestu odňatia slobody by nebol naplnený účel trestu.

Vychádzajúc z trestnej sadzby ustanovenej v § 207 ods. 3 Trestného zákona súd nadobudol presvedčenie, že na obžalovaného, ktorý si zjavne vôbec neuvedomuje spoločenskú závažnosť svojho ľahostajného prístupu k rodičovským povinnostiam, je potrebné na dosiahnutie účelu trestu - najmä nápravy obžalovaného, pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Aby tak bol naplnený účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona, bolo podľa názoru súdu potrebné uložiť práve tento druh trestu, a to z dôvodu nezodpovedného a dlhodobého konania obžalovaného U. (ako je to zrejmé zo súdom ustáleného skutku), pričom ako neúčelné súd posúdil uloženie akéhokoľvek alternatívneho trestu obžalovanému.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V prípade náhrady dlhu obžalovaného na výživnom súd konštatuje, že dlh páchatel'a spočívajúci v nezaplatenom výživnom nie je dlhom zo škody spôsobenej trestným činom, ale dlhom z nesplnenia zákonnej povinnosti. Preto nemožno uplatniť dlžné výživné v trestnom konaní podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku, čím však nie je vylúčené uložiť obžalovanému primerané obmedzenie podľa § 50 ods. 1, § 51 ods. 1 Trestného zákona, avšak ani aplikácia tohto ustanovenia neprichádza do úvahy, nakoľko súd obžalovanému ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody.

Takto uložený trest považuje súd za primeraný, zákonný a spravodlivý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech jeho príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom. Odvolanie má odkladný účinok.